

Цю петицію подали князі Могулбуга, Кутлуг-Тімур, Тімур, Кораган, Кождаджук [...]

Написав Сабахаддін-кятіб.

Григорьев А. П., Григорьев В. П. Коллекция золотоордынских документов XIV века из Венеции. – СПб., 2002. – С. 186–188. Переклад з давнього венеціанського діалекту італійської мови.

№ 57

1359 р. – Купча, укладена між Петрашем Радцьовським і Анною Радивонковою на дідицтво останньої, у якій згадуються головні урядники: староста землі Руської Отто Пілецький, воєвода Цтибор, писар Яшко, суддя Олефірко, вїйт перемишльський, писар Дячкович та інші особи

† Вѣ лѣто шести тисащнок шистьдесятъ семок (осмьсотнок) кѣпилъ панъ Петрашъ дѣдицтво въ Анны Радивонъковоѣ дѣднинѣ кк и вотнинѣ, што по ной штець далъ. А на продала Петрашкови Радъцьѣовьскомѣ свою дѣднинѣ и вотнинѣ оу вѣки и дѣтемъ юго: полъ става и со млиномъ и съ корчмою и землею и съ з дворици и со всѣмъ што коли штеца кѣ прислѣшало. А в то ненадобѣ оустѣпати са ни оунѣкѣмъ кѣ ни племени кѣ. А кѣпилъ панъ Петрашъ за сорокъ гривенъ. А на то посласи панъ староста рѣскоѣ земан Ота Пилецкий, воєвода Цтиборъ, писар Яшко; а се землане: панъ Ходько Бывельский, Кадолъфовичъ Дрѣздъ, Иванъко Польпричичъ, Богданъ Тивѣнъ, Щепанъ Волошинъ Риботницкий, Олефѣрько сѣдья, панъ войтъ перемѣшльский, Кантъѣръ из Оугоръ гостѣ, панъ Гѣтарътъ, Кость Соковичъ, Ганькѣ Раховичъ. А питъ могоричъ оу Бывицкого домѣ за копѣ грошей. А писалъ грамотѣ писарь пана старостынъ дьякъ изъ Болестрашичъ именемъ Дячковичъ. А при томъ былъ попо* печѣреский Петръ а корѣчмитъ Олехновичъ Семень. Оу вѣки вѣкомъ аминь.

Akta Grodzkie i Ziemskie z czasów Rzeczypospolitej Polskiej. – Lwów, 1880. – T. VIII. – Nr. III. – S. 5. Мова староукраїнська.

№ 58

1373 р., грудня 15. Ярослав. – Привілей князя Владислава Опольчика Ходку Лойовичу на с. Гвіздець Коломийського повіту, виданий у присутності урядників двору князя та львівського каштеляна Бенка**

In Nomine Domini Amen. Decet excellenciam principum suorum subditorum comodis et utilitatibus intendere, ut, dum eorum profectibus invigilant, ipsos in honoris

* Так у тексті.

** Перша документальна згадка про уряд львівського каштеляна.

sui promotione serviciiis senciant prompiciores, nos igitur Ladislaus Dei gracia Dux Opoliensis, dominus Wyeluniensis et Russie etc. ad perpetuam rei memoriam volumus devenire: quod inspectis dignis et fidelibus obsequiis per Chodkonem Loyowycz fidelem nobis exhibitis et adhuc futuris temporibus nobis et nostris successoribus eo fidelius exhibendis, maturo nostrorum seniorum prehabito consilio diligenti, de nostre largitatis munificencia eidem Chodkoni et suis heredibus atque legitimis successoribus villam nostram dictam Chosdzecz prope flumen dictum Czarnyawa in districtu nostro Colomiensi et cum omnibus suis pertinentiis, iuribus et dominiis, proventibus, obventionibus, censibus, redditibus et emolumentis, prout eadem willa in suis metis et graniciis est situata circumferencialiter et distincta, cum agris cultis et incultis, et de novo extirpandis, cum silvis, mericis, nemoribus, rubetis, aucupacionibus, venacionibus, pratis, pascuis, molendinis, stangnis (*sic*), piscinis, montibus, collibus, vallibus, planiciebus, aquis, aquarumve decursibus, ceterisque omnibus adherenciis, utilitatibus et usufructibus, pro nunc in dicta villa existentibus vel temporibus succesivis ex eadem pro venire valentibus damus, conferimus, donamus et appropriamus prenominato Chodkoni et suis heredibus et legitimis successoribus hereditarie iure Feodali, ea libertate et consuetudine, qua ceteri vaselli (*sic*) nostri possident sua bona, perpetuis temporibus possidendam, tenendam, habendam, vendendam, obligandam, donandam, alienandam, immutandam et ad usus beneplacitos convertendam. Hoc tamen excluso, quod singuli kmethones in dicta villa residentes, nobis et nostris successoribus singulis annis ad festum sancti Martini Confessoris duos grossos latos solvere pro censu nostre camere sint astricti, et quod prenominatus Chodko aut sui successores de prescripta villa nobis aut nostris heredibus, quocienscumque ad expeditionem generalem in terra Russie vocatus fuerit, cum una hasta et uno sagitario, cum armis bene preparatis, in equis valentibus tenebuntur deservire. Promittimus insuper prenarrato Chodkoni ac suis successoribus, quod si captus vel capti fuerint sub nostro Balinario (*sic*) in exercitu nostro, seu aliqua dampna in equis interfectis perceperint ab hostibus nostris, ipsum vel ipsos ab huiusmodi capitivitate, scitu tamen proborum virorum, dampnis singulis restitutis, liberare. In cuius rei testimonium presentes scribi fecimus et nostri sigilli maioris munimine roborari.

Actum et datum Iaroslav feria quinta post diem beate Lucie virginis gloriose anno domini millesimo trecentesimo septuagesimo tercio, presentibus hys strenuis Bohvncono Magistro nostre curie, Merbothe de Odiovcze, Ienkone de Konczovycze, Chodkone de Biblicz, Leone de Dworkowicz, Byenkone Castellano Lamburgensi et Iohanne de Glogouia nostro Prothonotario.

Переклад

В ім'я Господа амінь. Як годиться розпочати, що володарі, пильнуючи про надання для вигоди і користі своїх підданих та їхніх успіхів, з метою явного винагородження підданих, тому ми, Владислав, Божою ласкою Божої князь опольський, господар велюньський і Русі і т.п. для вічної пам'яті про справу хочемо наступне: що, приглядаючись до гідної та вірної служби Ходка Лойовича, вірно нам виконуваної, і що в майбутньому нам і нашим спадкоємцям

ним вірно виконуватиметься, прискішуючи подану нашими старшими пильну пораду, з нашого щедрого дару цьому Ходку і його дідичам, а також законним спадкоємцям наше село, зване Гвіздець, коло річки Чарнява в повіті нашому Коломийському, з всіма його добрами, правами і володіннями, прибутками, данинами, чиншами, податками та набутками, так як це село в своїх межах і кордонах є встановлене і розмежоване навколо, з ґрунтами обробленими та необробленими, і новорозчищеними, з лісами, дібровами, гаями, ожинниками, пташиними та звіриними заповідниками, луками, пашами, млинами, озерами, ставами, горами, узгір'ями, долинами, рівнинами, водами, каналами та іншими всіма посіданнями, пожитками і зисками, зараз в названому селі наявними або переданими у спадок, з яких на пожиток даємо, призначаємо, даруємо і віддаємо у власність згаданому Ходку і його дідичам та законним спадкоємцям правом феодала, вільно і звикло інших васалів наших посідати, на вічні часи посідати, тримати, володіти, продавати, заставляти, дарувати, позбувати, обмінювати і на інший вжиток скеровувати. За тим однак винятком, що окремі кметі, в цьому селі осілі, нам та нашим спадкоємцям кожного року до свята св. Мартина сповідника два гроші зобов'язані сплатити на чинш до нашого двору, і що згаданий Ходко або його спадкоємці з цього села нам або нашим дідичам кожного разу на посполите рушення, в Руській землі оголошене, буде зобов'язаний давати одного вершника та одного лучника з добрим озброєнням та на коні, і з повним забезпеченням. Обіцяємо понад це вищевписаному Ходку та його спадкоємцям, що якщо буде вбитий у часі війни, під нашим керівництвом, або інший присуд прийме від наших ворогів, або потрапить у неволю, ухвалою справедливих мужів, до попереднього стану повернеться. Для засвідчення цієї справи нашим підписом і прикладенням нашої великої печатки затверджуємо.

Діялося і дано в Ярославі, п'ятого дня після свята блаженної Люції року Божого 1373, в присутності чинних Богунка, магістра нашого двору, Мербота з Одійович, Єнка з Кончович, Ходка з Бібліч, Леона з Дворкович, Бенка, львівського каштеляна та Йогана з Глогови, нашого протонотарія.

Akta Grodzkie i Ziemskie z czasów Rzeczypospolitej Polskiej.– Lwów, 1875. – T.V. – Nr. VIII. – S. 9–10.
Мова латинська.

№ 59

1377 р., жовтня 11. Перемишль. – Привілей князя Владислава Опольчика львівським отцям на села Кротошин, Зашків, Костіїв і чотири двори у с. Мервиця, виданий у присутності урядників, зокрема, руського старости Яцька Радла, ярославського каштеляна Віктора, галицького каштеляна Сціборія Андріяшка та ін.

In nomine Domini Amen. Ad rei memoriam Sempiternam
Nos Ladislaus dei gracia Dux Opoliensis, vielunensis et Russie Tenore presencium singulis et universis quibus expedit notificamus. Quod quum ex vi concessionis